

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobce: **J. H.**, narozen X
zastoupen obecnou zmocněnkyní Mgr. J. H.
oba bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 22. 5. 2025, č. j. X,

takto:

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2025, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou k poštovní přepravě dne 28. 7. 2025 domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 8. 11. 2024, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 52/2025 Sb. (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) přiznala žalobci od 10. 6. 2024 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a určila jeho valorizovanou výši od 1. 1. 2025. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná původně podle § 38 písm. a) žalobci přiznala od 10. 6. 2024 invalidní důchod pouze pro invaliditu prvního stupně, a to na základě závěrů posudku Institutu posuzování zdravotního

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

stavu (dále jen „IPZS“) Nymburk ze dne 28. 10. 2024, podle nějž jeho pracovní schopnost poklesla jen o 35 %.

2. Žalobce namítá, že v jeho případě byly naplněny podmínky pro aplikaci § 42 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění o tzv. invaliditě z mládí. Oba posudky vypracované ve správním řízení nereflktují významnou skutečnost, že žalobce netrpí běžnou poruchou pozornosti, nýbrž její extrémní formou, což bylo též opakovaně doloženo zprávami z psychologického vyšetření, naposledy z 2. a 11. 4. 2025. Tato porucha ve spojení obsedantně-kompulzivní poruchou (dále jen „OCD“) žalobce zcela vyřazuje z možnosti vykonávat jakoukoliv pracovní činnost. Žalobce již po hodině činnosti přechází do stavu útlumu, usíná či hledá únik v odchodu na WC. O tom svědčí i to, že nebyl klasifikován z odborného výcviku, byť se jedná o obor pro žáky se speciálním vzdělávacím programem a žalobce má v rámci individuálního vzdělávacího plánu jeden ročník rozložen na dva školní roky. Po celý rok se žalobce pokoušel naučit zhotovit jednoduchý výrobek, což ale nezvládl. Nemá přitom asistenta, jelikož mu ho škola odmítá zajistit. V posudcích jsou nadto zavádějící nepřesnosti, když je v nich uváděno, že žalobce studoval obor Pečovatel, ač studoval obor Praktická škola dvouletá rozložený do čtyř školních roků.
3. Napadenému rozhodnutí žalobce vytýká, že v něm absentuje odůvodnění data vzniku invalidity, jež je jen formálně ztotožněno s datem psychiatrického nálezu ze dne 10. 6. 2024, přičemž jsou zcela účelově pomíjeny hojné lékařské zprávy dokládající dlouhodobou neměnnost žalobcova těžkého zdravotního stavu, který vznikl již před 18. rokem věku, z nichž zmíněný psychiatrický nález pouze vycházel. Již na prvním stupni základní školy byl žalobci přiznán příspěvek na péči, což žalovaná nijak nezohlednila. Nejednalo se tedy o nově zjištěný zhoršený zdravotní stav.
4. Žalobce je osobou, která není schopna se připravovat na budoucí povolání. Základní školu zvládl jen díky velmi redukovanému individuálnímu výukovému plánu a za významné podpory asistenta. Následovala praktická škola rozložená ze dvou na čtyři roky studovaná ve třídě autistů a mentálně hendikepovaných spolužáků. Předchozí pokus o učební obor Knihař skončil absolutním fiaskem. Žalobce nicméně dosud žádný obor nevystudoval a na žádný výkon povolání se nepřipravil. Školu navštěvuje jen na doporučení psychologů a psychiatrů, aby měl alespoň nějaké povinnosti a s tím spojený řád. Žalobci se totiž dosud nepodařilo nalézt odpovídající službu pro osoby s takovým hendikepem.
5. Žalobci vůbec není jasné, kdo a kde ho zaměstná, jestliže nezvládne ani takovou jednoduchou činnost, jako je zpracování těsta na nudle, přičemž je schopen pracovat maximálně 1 hodinu, během níž si nejméně dvakrát odskočí na WC. Je schopen usnout ve stoje u mixéru, šlehače, při krájení nožem či jiné přidělené činnosti. Má enormní OCD symptomatiku, pomalé pracovní tempo, výrazný vnitřní neklid a značné problémy v sociálním porozumění. O žalobce pečují rodiče, jelikož není schopen samostatného bydlení a péče o sama sebe. Nezvládá ani návštěvy lékařů, natožpak úřadů, takže vše za něj musí vyřizovat rodiče.
6. Žalobce požaduje zpracování znaleckého posudku, který je nezbytný, aby nebylo datum vzniku invalidity stanoveno jen nahodile. V tomto směru je podle žalobce napadené rozhodnutí nezákonné a vykazuje znaky libovůle.
7. Žalovaná ve svém vyjádření podrobně zrekapitulovala právní úpravu a shrnula průběh předcházejícího správního řízení. Má za to, že žalobcův zdravotní stav byl objektivně

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

a úplně vyhodnocen posudky posudkových lékařů, jež vycházejí ze zjištěných diagnóz. Namítla, že napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné a odkázala v tomto směru na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), podle níž mj. není povinností soudu reagovat na každou dílčí námitku a tu obsáhle vyvracet, nýbrž se vypořádat s podstatou žalobní argumentace. Toto pravidlo podle ní platí i pro rozhodnutí správních orgánů. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 29. 6. 2025 (dále jen „organizační zákon“). Za současného stavu zjištění žalovaná navrhuje zamítnutí žaloby.

8. Soud zjistil, že mu nebyl předložen úplný zdravotní spis ze strany IPZS, jelikož předložená složka s posudkem se týkala žádosti žalobce o příspěvek na péči. Nicméně pro rozhodnutí soudu byl dostatečný dávkový spis předložený žalovanou, který obsahuje rozhodující posudky a v nich zmíněné lékařské zprávy jsou součástí i zdravotního spisu ve věci příspěvku na péči. Soud tedy mohl i za tohoto stavu posoudit úplnost, logičnost a přesvědčivost posudků zpracovaných v průběhu správního řízení a následně v řízení před soudem bez potřeby vyžadovat doplnění zdravotního spisu.
9. Ze správního spisu vyplývá, že v návaznosti na žádost ze dne 27. 6. 2024 o přiznání invalidního důchodu od data vzniku invalidity byl žalobce posudkem posudkové lékařky IPZS Nymburk ze dne 28. 10. 2024 vypracován na základě zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky, početných lékařských zpráv z oborů psychiatrie a neurologie a psychologických vyšetření uznán ode dne 10. 6. 2024 (datum posledního psychologického vyšetření) invalidním v prvním stupni, jelikož jeho pracovní schopnost poklesla o 35 % z důvodu OCD, anxiosně dysforického prožívání (tj. charakterizovaného obavami a rozladami) přecházejícího v poruchy chování až agresivní záchvaty při intelektu na rozhraní podprůměru a lehké mentální retardace a z důvodu pervazivní vývojové poruchy projevující se poruchami pozornosti (atypický autismus). V posudkovém zhodnocení přitom bylo konstatováno, že žalobce byl pro poruchy pozornosti a aktivity v péči psychiatra a psychologa již od dětství, že v roce 2011 byl hospitalizován pro OCD syndrom s poruchou pozornosti na podkladě vtíravých nechtěných emočně obsazených představ, v roce 2018 pro agitovaný stav s obsesemi doprovázenými bludnou produkcí a sebevražednými proklamacemi, v roce 2020 pro poruchy chování a v roce 2022 pro neorganickou nespavost a poruchu iniciace spánku. Stav byl hodnocen podle položky 5c kapitoly V přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity) jako středně těžké funkční postižení se značně sníženou úrovní sociálního fungování a značným omezením některých denních aktivit. Důvod pro aplikaci § 3 nebo § 4 téže vyhlášky nebyl shledán. V návaznosti na tento posudek žalovaná prvostupňovým rozhodnutím ze dne 8. 11. 2024 žalobci přiznala od 10. 6. 2024 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
10. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami, v nichž posudek IPZS označil za zcela nepřesvědčivý, neúplný a neobjektivní. Žalobce již od čtyř let navštívil řadu psychologů, neurologů a psychiatrů a byl několikrát hospitalizován v neúspěšné snaze zjistit příčinu jeho extrémní poruchy pozornosti s výraznou OCD symptomatikou a zhoršující se nespavostí. Zdravotní stav žalobce se bohužel již roky nemění a nemá tendenci ke zlepšení, takže se

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

ukazuje, že není a nebude schopen se samostatně živit. Po celou dobu školní docházky se žalobce neobešel bez asistence právě pro výrazné poruchy pozornosti a prospíval jen díky individuálnímu výukovému plánu s výraznou redukcí učiva. Následně žalobce absolvoval dvouletý obor praktické školy, již studoval 4 roky a v rámci níž absolvoval též praxi v podobě doplňování zboží. Z příložené zprávy o praxi přitom vyplývá, že by bez asistence žalobce praxi nezvládl, že i s asistencí bylo jeho tempo velmi pomalé (žalobce nedokázal ovládnout své rituály) a že jako kolegu na pracovišti si jej nedovedou představit. O tíži zdravotního postižení vypovídá také nezvládnutí internátního studia oboru knihvazač na škole pro studenty se speciálními vzdělávacími potřebami. Žalobce si nebyl schopen zapamatovat pracovní postupy a v pololetí byl hodnocen známkou dostatečně, byť bylo avizováno, že jeho výkon je nedostatečný. Nakonec ale studium bylo ukončeno kvůli tomu, že se na internátu dne 6. 9. 2023 spustil alarm požárního hlásiče, v důsledku čehož se až do Vánoc, kdy se psychicky zhroutil, žalobce na internátu pohyboval pouze se sluchátky, které si odmítal sundat, matce až 7x denně volal s obavami z opakovaného spuštění alarmu a nedokázal usnout, což mělo významný dopad na jeho denní aktivity. V současnosti se ve speciální škole učí jako pomocný cukrář podle individuálního výukového plánu, ale žalobce během vyučování i praxe usíná a kvůli OCD má neovladatelné nutkání odcházet třeba i každých 10 minut na WC a je myšlenkami jinde. Pokud je mu odchod na WC omezován nebo je na něj zvýšen hlas, reaguje agresivně. Léky na OCD jsou neúčinné a jiné léčebné postupy nebyly navrženy, přičemž stejně je tomu s léčbou nespavosti. Žalobce je infantilní, sám sebe vnímá jako dítě a přes veškerou výchovu nevnímá hodnotu peněz, takže když je osloven žebrákem, předá mu veškeré své peníze. O pomalosti svědčí i to, že když se sám rozhodne vyjít na procházku, vychází až o 3 hodiny později, protože si předtím musí dostatečně odskočit. Ošetřující psychiatr i praktický lékař se shodují v tom, že žalobce je nezaměstnatelný. Žalobce tak v posudku postrádá pracovní doporučení, nesouhlasí se stupněm invalidity, a nadto jej považuje za nepřezkoumatelný co do stanovení data invalidity. I udělená plná moc potvrzuje, že bylo žádáno o přiznání invalidity z mládí, čemuž odpovídá fakt, že žalobce je již od školních let léčen bez léčebného úspěchu, avšak posudek stanovení data vzniku invalidity nijak nevysvětluje.

11. V námitkovém řízení posudková lékařka oddělení IPZS pro námitkové a odvolací řízení v nepřítomnosti žalobce zpracovala posudek ze dne 13. 5. 2025 s přihlédnutím k lékařským zprávám a zprávám pedagogicko-psychologické poradny a psychologů předloženým k námitkám. Oproti posudku ze dne 28. 10. 2024 dospěla k závěru, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, nicméně setrvala na vzniku invalidity k datu psychiatrického nálezu prokazujícího lehkou mentální retardaci a závažnost OCD, tj. ke dni 10. 6. 2024. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce považovala lehkou mentální retardaci (IQ 66) doprovázenou poruchami aktivity a pozornosti, OCD symptomatikou narušující denní fungování s příznaky kolísavé intenzity, úzkostně depresivní prožívání s přechody do agresivních výbuchů a neorganickou nespavost. Jedná se o mentální postižení lehkého stupně, jež hodnotila podle položky 8b kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity z důvodu významného snížení ovládacích schopností a narušení adaptivního chování na horní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí poklesem pracovní schopnosti o 45 % s navýšením kvůli sbíhající se OCD symptomatice podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o dalších 5 procentních bodů na celkových 50 %. Vyšší pokles pracovní schopnosti dle položek 8c či 8d téže kapitoly vyhlášky o posuzování invalidity není opodstatněn, jelikož není prokázáno středně těžké ani těžké mentální

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

postižení. Dřívější vznik invalidity také není možný, neboť z doložených podkladů nevyplývá, že by žalobce nebyl schopen se připravovat na budoucí povolání.

12. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 22. 5. 2025, jež zmocněnkyně žalobce převzala dne 6. 6. 2025, prvostupňové rozhodnutí změnila tak, že žalobci od 10. 6. 2024 přiznala invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti toliko o 50 % nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity třetího stupně a ani invalidního důchodu z mládí.
13. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Ve věci rozhodl ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání a na základě listinného důkazu v podobě oběma stranám zaslaného posudku Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 4. 2. 2026, neboť k výzvě soudu s patřičným poučením se žalovaná nevyjádřila, takže se její souhlas s tímto postupem předpokládá. Žalobce pak s tímto postupem vyjádřil výslovný souhlas a s obsahem posudku se ztotožnil.
14. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 4. 2. 2026. Žalobce byl při jednání posudkové komise vyšetřen odbornou přísedící lékařkou z oboru psychiatrie, která u žalobce mimo jiné zjistila ulpívavé myšlení, nekvalitní osobní kontakt přecházející při vnímaném nesouhlasu rychle do nepokojenosti, skákání do řeči, výrazně sníženou schopnost adaptace, sklony k emoční labilitě, oslabené chápání sociálních situací, ulpívavé zaujetí nepodstatnými událostmi a intelektové schopnosti viditelně v pásmu mentální retardace. Přítomna byla i OCD porucha, když během vyšetření opakovaně odbíhal na toaletu. Dle sdělení matky byla vyzkoušena celá řada léků, ale vždy bez efektu, bez léků byl ale žalobce agresivní, ani s léky nespí, přes noc chodí na záchod i padesátkrát.
16. Posudková komise po rozboru všech posudkově významných lékařských zpráv a s přihlédnutím k osobnímu vyšetření dospěla k závěru, že rozhodující příčinou žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla těžká OCD porucha s úzkostným a rozladným prožíváním přecházejícím do poruch chování a až agresivních záchvatů. Vtíravé myšlenky a ulpívavé zaujetí nepodstatnými událostmi se projevuje opakovaným dením a nočním močením a opakovanou potřebou mytí rukou nebo též manipulací s dechem či pohyby, což narušuje žalobcovy biorytmy a těžce narušuje denní chování. Žalobce současně trpí neorganickou poruchou (zejména zahájení) spánku a lehkou mentální retardací s výrazným oslabením chápání sociálních situací. Doprovázeno je to atypickou a nedostatečnou reakcí na psychofarmaka, přičemž abnormity chování trvají již od dětství. Žalobce byl poprvé vyšetřován dětským psychiatrem již v šesti letech pro podezření na poruchy autistického spektra, evidentní psychopatologie však byla evidentní od roku 2011, kdy byl poprvé hospitalizován pro OCD poruchu, a pokračovalo to dalšími hospitalizacemi v letech 2018 a 2020. Žalobce byl pravidelně kontrolován neurologem, psychologem i (dětským) psychiatrem, přičemž panuje shoda na přítomnosti OCD poruchy.
17. Posudková komise podotkla, že žalobce ve 22 letech absolvoval pouze základní školu s podporou asistenta, následně 4 roky docházel na dvouleté studium do střední praktické školy, aniž by však (i přes velkou snahu rodičů o zařazení do pracovní činnosti) dosáhl Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

úspěšného zakončení, neuspěl i v učení na knihovazače v Jedličkově ústavu (mimo jiné pro fóbii z požárního hlásiče) a úspěšně nedokončil ani studium oboru cukrář na speciální škole, když mu nebyl povolen ani den praxe pro nepochopení základních pravidel (včetně hygienických), obsese (stálé návštěvy WC v řádu minut) a též pro extrémní pomalost, když ani nejjednodušší úkony zpravidla nebyl schopen dokončit. Aktuálně byla již výuka ukončena, aniž by byla dokončena příprava na budoucí povolání.

18. S ohledem na učiněná zjištění posudková komise dospěla k závěru, že žalobcův zdravotní stav je namísto hodnotit podle položky 5c (pozn. soudu: jedná se o zjevnou písařskou chybu, posudková komise zjevně měla na mysli položku 5d s ohledem na následné procentní hodnocení i předcházející slovní popis zvolené položky) kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity jakožto těžké, a nikoliv jen středně těžké postižení, a to s ohledem na jeho funkční dopad na průběžnost i schopnost přípravy na budoucí povolání. Jedná se OCD poruchu s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí, s těžkým narušením až vymizením společenských a pracovních funkcí i výkonu většiny denních aktivit. Tomu odpovídá pokles pracovní schopnosti o 70 % a invalidita třetího stupně, přičemž posudková komise doporučuje přiznání invalidního důchodu z mládeži (od dosažení 18. roku věku), jelikož žalobce nebyl a nadále není schopen absolvovat studijní ani praktickou přípravu na budoucí povolání.
19. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce dospěl k závěru, že nejpřesvědčivější je posudek Posudkové komise MPSV v Praze, jelikož ten jako jediný vychází z osobního vyšetření žalobce. Zároveň jako jediný dává patřičnou váhu zjištěním plynoucím z lékařských zpráv dokládajících potřebu opakované psychiatrické hospitalizace žalobce již před dosažením dospělosti, stejně jako i fakt, že opakované úsilí o vyučení žalobce ve skutečnosti nevedly k získání potřebné kvalifikace, jelikož nebylo v silách žalobce je úspěšně dokončit. Tento posudek proto soud hodnotí jako úplný, logický a přesvědčivý.
20. Na tom nic nemění ani zjevná písařská chyba v označení zvolené položky. Z textu posudku totiž nemůže být žádných pochyb o tom, že posudková komise má na mysli položku 5d kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, již vyhláška přiřazuje právě pokles pracovní schopnosti o 70 % a popisuje ji právě jako těžké postižení, jemuž odpovídá „*obsedantně kompulzivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu*“ a „*těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit*“. Pochyby na straně soudu nevyvolává ani nepřesnost, pokud bylo v závěrečném hodnocení posudkovou komisí přehlédnuto, že v námitkovém řízení byla porucha hodnocena podle položky 8b kapitoly V přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (to je řádně zmíněno jen v části věnované rekapitulaci zjištění ze shromážděných podkladů), a proto se k neaplikaci této položky posudková komise výslovně nevyjádřila. Řešení této otázky totiž přímo plyne z právní úpravy představované poslední větou § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, jež posudkovou komisi (při zjištění lehkého mentálního postižení) zcela správně vedla k výběru položky, se kterou vyhláška spojuje vyšší míru poklesu pracovní schopnosti – položky 5d odpovídající zjištěné těžké OCD poruše.
21. Byť tedy žalobci nelze dát za pravdu, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť ke všem rozhodným otázkám (včetně data vzniku invalidity)

se vyjádřil posudek zpracovaný IPZS v námitkovém řízení, jehož důvody (byť poněkud zkratkovité a neodpovídající podkladům) byly převzaty do odůvodnění napadeného rozhodnutí, posudek Posudkové komise MPSV v Praze potvrzuje, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Za daného stavu již soud vyhodnotil důkazní návrh žalobce na zpracování znaleckého posudku jako nadbytečný.

22. S ohledem na shora uvedené závěry tudíž soud vyšel z posudku posudkové komise a shledal žalobu důvodnou v žalobní námitce zpochybňující řádné zohlednění předložených lékařských zpráv a neadekvátní závěr o datu vzniku invalidity žalobce. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 4. 2. 2026 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci nicméně v řízení žádné významné náklady (patrně s výjimkou zanedbatelné částky poštovního) nevznikly, přičemž v soudním řízení správním se neaplikuje ani vyhláška č. 254/2015 Sb. (viz rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS). Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. března 2026

Mgr. Ing. Petr Šuránek v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.